

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 2

Суми
Сумський державний університет
2016

ПЕРШИЙ ДОСВІД РОБОТИ ГРУПИ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОЇ КОРЕКЦІЇ ЗОРУ ЗА УЧАСТЮ ЛЮДЕЙ З ВАДАМИ ЗОРУ

Шаповал С.В., Ломакін І.В., студ. 4 курсу

Науковий керівник: к.м.н. Лекішвілі С.Е.

Сумський державний університет медичний інститут

Кафедра ортопедії та травматології з курсами анестезіології та інтенсивної терапії, офтальмології, онкології

Актуальність: Всесвітньої організації охорони здоров'я, близько 180 млн людей у світі є інвалідами за зором, а близько 40 млн із них – сліпі. Здоров'я людини визначається рівнем фізичного розвитку й функціональних можливостей організму, основи яких закладаються в дитячому віці.

Психофізіологічна корекція зору (ПФК) показана всім пацієнтам з офтальмопатології і потребує більш детального вивчення і розвитку.

Мета: Проведення занять по ПФК зору – уточнити показання і протипоказання до групової корекції зору, вивчити довіру до лікування, виявити особливості групової терапії для людей які мають слабкий зір.

Методи: Заняття проходили протягом 6 місяців, два рази на місяць, по 1,5 - 2 години. Склад групи 16 осіб (жінок - 12, чоловіків 4 чол), у віці від 18 до 65 років. Орієнтовна структура занять: вправи на поліпшення комунікації, взаєморозуміння, переоцінки цінностей, підвищення самооцінки, пальмінг, дихальні вправи, релаксаційні техніки, гімнастика для очей, візуалізація, контрастні ванночки, зворотний зв'язок від групи.

Результат: У процесі роботи з групою було виявлено наступне: ПФК зору дає позитивні результати практично у всіх пацієнтів з порушенням зору. З огляду на низький зір або його відсутність замість звичного візуального каналу в вправах були використані інші модальності і сприйняття (нюх, дотик, слух). У 6 пацієнтів (36%) була відсутня мотивація до поліпшення зору за рахунок загрози втрати соціальних пільг.

Висновок: Групова психофізіологічна корекція зору - ефективний метод реабілітації слабозорих, який має свої особливості. Знання цих особливостей підвищує ефект проведеної терапії. Тенденцію до поліпшення зору за рахунок ПФК у хворих з офтальмопатології вимагають подальшого спостереження і вивчення.

СИСТЕМАТИЧНИЙ ОГЛЯД ХІРУРГІЧНИХ МЕТОДІВ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ СТРИКТУРИ ЖІНОЧОЇ УРЕТРИ

Шевченко А.І., студ. 4-го курсу

Науковий керівник - доц. Сікора В. В.

СумДУ, Медичний інститут

Кафедра хірургії з дитячою хірургією з курсом урології

Актуальність. Стриктура жіночої уретри є рідкісним і складним клінічним станом. Для лікування стриктури уретри у жінок було описано декілька нових хірургічних методів, але консенсусу стосовно хірургічної тактики на даний момент не досягнуто.

Мета. Дослідження результатів хірургічних втручань, зареєстрованих для лікування стриктур жіночої уретри.

Результати дослідження та їх обговорення. Було проведено аналіз 222 випадків хірургічних втручань з приводу стриктури уретри серед пацієнток віком від 22 до 91 року. Результати класифіковано за хірургічної технікою та типом трансплантату у випадку аугментаційної уретропластики. У більшості обстежень використовувалася комбінація діагностичних тестів. У випадках із визначеною етіологією найбільш розповсюдженими були ідіопатичні та ятрогенні стриктури. 107 пацієнткам була проведена дилатація уретри, яка мала середній показник успіху 47% при середньому терміні спостереження 43 місяці. У 58 пацієнток мала місце аугментація вагінальним клаптом із середнім показником успіху 91% при спостереженні протягом 32,1 місяців. Використання клаптя статевої губи мало середній показник успіху 80% у 25 пацієнток при терміні спостереження 22 місяці. Аугментація

буккальною слизовою оболонкою була виконана у 32 хворих, середній показник успіху 94% після 15 місяців спостереження.

Висновки. Усі методи уретропластики мають більш високий середній показник успіху (80-94%), аніж дилатація уретри (менше 50%), хоча й при коротшому середньому періоді спостереження. Судячи з усього, в досвідчених руках уретропластика може бути можливим варіантом лікування жінок зі стриктурою уретри, у яких дилатація уретри не принесла результатів, хоча відсутність доказів високого рівня не дозволяє виділити одну з технік.

МОЖЛИВОСТІ ОПТИМІЗАЦІЇ ТЕРАПІЇ АПЕНДИКУЛЯРНИХ ІНФІЛЬТРАТІВ

Шимко В. В., Прядун О. О., Медведєва І. М.

СумДУ, Медичний інститут,

кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фіззіатрії

Сумська обласна клінічна лікарня

Актуальність. Гострий апендицит – інфекційно-запальне захворювання хробакоподібного відростка, яке має найбільшу питому вагу в ургентній хірургії. Актуальність проблеми лікування хворих з гострим апендицитом зумовлена значною частотою ускладнень, яка сягає 9,9–21%. Одним із поширених і загрозливих поміж них залишається апендикулярний інфільтрат. Частота останнього за даними різних авторів знаходиться у межах 0,2–5,8 %. З огляду на те що кількість хворих на гострий апендицит на теренах України протягом року залишається відносно стабільною і складає 12–15 тис. чоловік, актуальність проблеми є очевидною. Оперативне лікування таких хворих у більшості випадках не застосовується, а консервативне, основу якого складає антибіотикотерапія, буває тривалим і не завжди ефективним, проте завжди дороговартісним, що обґрунтовує потребу пошуків нових і більш ефективних методів.

Мета Вивчити можливості антибіотикотерапії шляхом лімфотропних технологій.

Матеріали та методи Проаналізовано безпосередні та віддаленні результати лікування апендикулярних інфільтратів у хворих двох груп.

Отримані результати Результати оцінювали за динамікою зменшення інфільтрату та лабораторних показників (лейкоцитоз, ШОЕ, індекс ядерного зсуву). При госпіталізації у хворих спостерігалися явища інтоксикації (загальна слабкість, сухість ротової порожнини), температура тіла у межах 37,8–39,2°C. У правій здухвинній ділянці прощупувався нерухливий болісний інфільтрат розмірами від 10–12 до 15–18 см. При лабораторному дослідженні крові мав місце лейкоцитоз від 8,5 до 15x10⁹/л, прискорена ШОЕ від 17 до 41 мм/г, та збільшений індекс ядерного зсуву (0,3–1).

У хворих основної групи застосування уже на 3 добу лейкоцитоз зменшився до 6,5–10x10⁹/л, індекс ядерного зсуву зменшився до 0,08–0,1. Розсмоктування інфільтрату починалося на 3–4 добу у першій групі, а у другій – на 7–8. Хворі основної групи були виписані під спостереження на 7–9 добу, групи порівняння – на 12–14 добу.

Висновки Застосування регіональної лімфотропної терапії за запропонованою методикою при апендикулярних інфільтратах забезпечує ефективну антибактеріальну санацію черевної порожнини, скорочує терміни розсмоктування інфільтрату, терміни перебування хворого на ліжку.

ДОСВІД ЛІМФОТРОПНОЇ ТЕРАПІЇ ПРИ ДЕСТРУКТИВНИХ ФОРМАХ ГОСТРОГО АПЕНДИЦИТУ

Шимко В.В., П'ятикоп Г.І., Ганжара О.С. – студ., Супрун С.Г. – студ.

СумДУ, Медичний інститут,

кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фіззіатрії

Актуальність. Гострий апендицит – гостре інфекційно-запальне захворювання червоподібного паростка, яке є домінуючим в ургентній хірургії органів черевної порожнини. На його долю припадає 60-70% екстрених оперативних втручань. Завдяки